

Publicerad 2016-04-11 00:24 av Smygande

Barndomskärlek

Vad spännande de kan vara, att leka med elden.

Att kasta boll med ödet,

Eller för den delen, kasta sig in i nått nytt.

Nej, inte kasta..

Snarare krypa mot något i det förflutna

Som

aldrig

fick något avslut.

Jag har hoppat mellan pölarna och grävt över dom.

Kastat mig runt halsen på en återvändsgränd

Som jag ständigt har haft hopp om ändå..

Kanske, men bara kanske

fanns det en tid för detta.

Och även fast det är förbjudet att tänka på

Så erövrar det mina tankar gång på gång,

när dom i själva verket ska ägna sig åt annat.

Är det fel att känna

någonting över huvud taget

eller var det bara en fråga om tid?

Ännu en bit i mitt oändliga pussel som inte hittat sin rätta plats..

Livet är ett äventyr

Och det pirrar i hela kroppen när jag tänker:

Just nu är det underbart!

Underbart,
men ständigt
förbjudet..

När du säger att du äntligen är min..
vågar jag knappt hoppas.

Men jag ler med hela själen åt nuet!
För jag älskar dig, livet, barnskratten och piskorna mitt i natten.

Allt det förbjudna..

Alltid det förbjudna!

Men du är min nu älskling, jag är din.. Så länge du vill ha mig.

Min grekiska Gud.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Smygande med Poeter.se id #53167 innehar upphovsrätten